رسالت
سال چهلم ■ شماره ۱۱۲۹۹ ■ روزنامه صبح ایران

مطالعه الگوی برخی از کشورها در مقابله با اعتیاد می تواند برای کشور ما اثربخش باشد؛

ضرورت تشدید مبارزه با اعتیاد

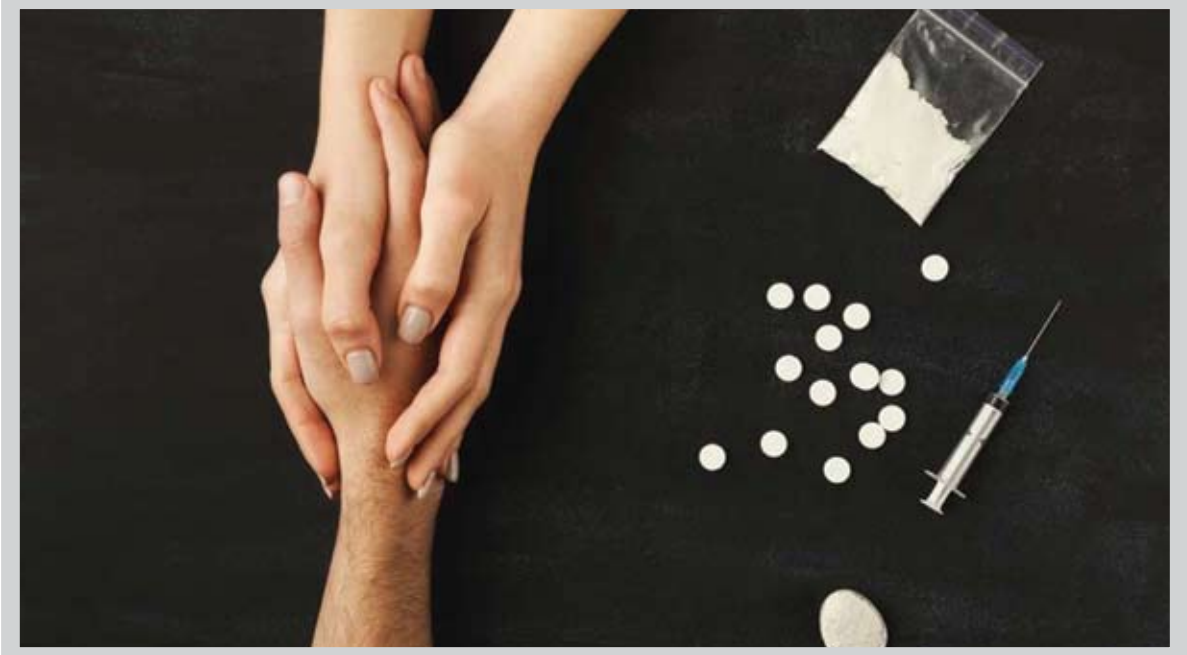

اعتیاد به مواد مخدر، در بسیاری از جوامع به کلاف پیچیده‌ای بدل شده و هر تلاشی برای مهار آن به در بسته می خورد. ازجمله در آمریکا که رکورد بیشترین تلاش برای ریشه کنی اعتیاد را به خود اختصاص داده؛ اما تاکنون تغییر مثبتی در این مسیر مشاهده نشده است. اما برخی کشورها توانسته اند طی برنامه‌ای طولانی مدت به شکلی اعجاب آور مصرف مواد مخدر را میان جوانان کاهش داده و استعمال دخانیات را به کمترین حد ممکن برسانند. کلید این موفقیت تغییر نگرش ها و مواجههٔ رو در رو با مسئله بوده است. کشورهای موفق سعی کرده اند با وضع قوانین و تغییر رویکردها در قبال مواد مخدر، تا حدودی این مشکل را به کنترل خود درآورند. در این مسیر برخی کشورها راهکارهایی سخت گیرانه اتخاذ کرده و بعضی دیگر نیز با قوانین به مراتب بازتر با این مسئله مواجه شده اند. در ایران هم نرخ شیوع و افزایش تمایل به مصرف مواد بسیار بالاتر از نرخ رشد جمعیت است و آمار معتادان به مصرف مواد مخدر هر سال بیشتر می شود. اکثر شیوه های مورد استفاده دولت ها و حتی نهادهای مدنی نیز موفقیت پایدار یا حتی کوتاه مدتی نداشته اند. به رغم همه‌ی این ناامیدی ها، تجربه‌ی کشورهایی که توانسته اند سوء مصرف مواد مخدر را کاهش دهند، نوامیدی است در انتهای تونل تاریکی که بی پایان به نظر می رسد.

پرتغال و ایسلند، دو نمونه‌ای هستند که به رغم وضعیت بحرانی سوء مصرف مواد مخدر، توانستند با استفاده از راهکارهایی متفاوت شرایط اجتماعی خود را تا حد زیادی بهبود دهند.

پرتغال در دهه‌های گذشته در کنترل مصرف مواد مخدر چنان موفق عمل کرده که درمیان دیگر کشورها به نوعی الگو تبدیل شده و «مدل پرتغالی» برسر زبان ها افتاده است. بحران مواد مخدر در پرتغال، در دهه هشتاد میلادی یک باره گسترش یافت. از هر ۱۰ پرتغالی یک نفر دراثر اعتیاد به هروئین جان می باخت و خانواده‌ای نبود که با این معضل دست به گریبان نباشد. بیرون آمدن از چنین شرایطی غیرممکن، یا دست کم بعید، به نظر می رسید.

مجله «اعتیاد» پیشتر در مطلبی به همین موضوع پرداخته و با نگاهی کوتاه، موفقیت های درمان اعتیاد در کشور پرتغال را بررسی کرده است.

به نوشته این مجله، هرکشوری در جهان راه‌های متفاوتی مانند برنامه بازپروری، اختلال در تولید مواد مخدر یا حمایت از اقشار آسیب پذیر را در برابر این معضل به بوته آزمایش گذاشته اما در این راستا کشور پرتغال از سال ۲۰۰۱ برنامه دستگیری وزندانی کردن افراد معتاد یا مرتبط با مواد مخدر را با برنامه های داوطلبانه و محترمانه‌ای برای شهروندان جایگزین کرد که می تواند برای هر کشور دیگری الگو باشد. این برنامه که حالا بیش از دو دهه از عمرش می گذرد، یکی از اولویت های اصلی برنامه های بهداشت عمومی و پیشگیری از جرم و جنایت در این کشور است.

برنامه کشور پرتغال پاسخی درخور به مشکل دشوار مواد مخدر در اواخر قرن بیستم بود. لیسبون، به عنوان پایتخت این کشور، در اصل یک مرکز کانونی برای قاچاق مواد مخدر و «مرکز اپیدمی ویرانگر هروئین» بود. در نتیجه، استفاده از سرنگ های مشترک ایدز و هپاتیت با سرعتی باورنکردنی در حال گسترش بود و اکثر ۲۹،۱۰ میلیون نفر از جمعیت پرتغال، یا خود معتاد بودند یا یک خویشاوند معتاد به هروئین داشتند. به تعبیریکی از معماران سیاست نوین مواد مخدر در پرتغال، «زمانی به خودمان آمدیم که دیدیم آدم های زیادی در این کشور وابسته به هروئین هستند.»

به روایت مجله اعتیاد، در سال های ۱۹۹۰ دو درصد از کل جمعیت پرتغال معتاد به هروئین بودند. این اپیدمی در آن سال ها به نخستین مسئله و اولویت سلامت عمومی جامعه و دولت تبدیل شد. در مقابل، دولت با تشکیل کارگروهی اضطراری، متشکل از پزشکان، قضات، کارمندان، مددکاران امور اجتماعی و روان شناسان به دنبال یافتن راه حلی برای این موضوع بود.

اعتیاد یک مسئله پزشکی است، نه یک معضل برای سیستم قضایی و قانون

برانکو گولائو، از معماران سیاست نوین مواد مخدر در پرتغال یکی از افرادی بود که ماموریت داشت کشور را نجات دهد. در سال ۱۹۹۸ او و تیمش برنامه جسورانه‌ای را طراحی کردند که تا آن زمان نظیرش جای دیگری اجرایی نشده بود. براساس این برنامه، مصرف تمامی مخدرها قانونی و برنامه های بازپروری به صورت داوطلبانه برنامه ریزی شد تا از طریق آن بتوان افراد معتاد را با ردیگر به چرخه افراد مفید جامعه بازگرداند.

به عقیده دکتر گولائو، اگر معتاد یک بیمار است، پس چرا باید به زندان برود؟ برنامه دکتر گولائو اساس را بر این گذاشته بود که اعتیاد در طبیعت خود یک مسئله پزشکی است، نه یک معضل برای سیستم قضایی و قانون. طبق همین باور، شهروندان معتاد به جای زندان، با پیشنهاد پذیرش دوره های بازپروری مواجه می شدند. ترس از زندان و مجازات به خودی خود اعتیاد و مصرف مواد را به پدیده‌ای زیرزمینی تبدیل می کند و هزینه‌ای که مالیات دهندگان باید برای به زندان رفتن معتادان پرداخت کنند، به مراتب بیشتر از هزینه درمان بود.

دکتر گولائو تیمش استدلال کردند با قانونی کردن مواد مخدر، دیگر دولت چیزی برای از دست دادن نخواهد داشت و در مقابل می تواند با ارائه سرویس های صحیح به این تقاضا، روند مشکلات را به مسیرهای قابل حل راهنمایی کند. دولت عاقبت با این طرح موافقت کرد. تحت قوانین سال ۲۰۰۱، زندانی هایی که برای حمل مقادیر کمی از مواد در زندان بودند، پس از گذراندن دوران کمی از مجازات (عموما ۱۰ روز) آزاد می شدند؛ اما این آزادی مشروط به گذراندن دوره هایی تحت نظر روان شناس، مددکار اجتماعی و یک مشاور حقوقی بود. در این برنامه، شهروندان می توانستند دوره درمان برنامه های این پنل را بگذرانند بدون آنکه تحت تعقیب قضایی قرار بگیرند. نکته این بود که در این برنامه، زندان محلی از اعراب نداشت. این برنامه را بتدا در جهان بازخوردهای مثبت چندانی نداشت.

تاثیرات برنامه های بازپروری پرتغال، بیش از حد انتظار بوده است

به نوشته مجله اعتیاد، پرتغال کشور فقیر محافظه کار و با اکثریت جمعیت کاتولیک بود که خیابان هایش در تسلط قاچاقچیان مواد مخدر بود که آزادسازی مصرف مواد، آن را رسما به قطب مصرف کنندگان مواد در اروپا تبدیل می کرد؛ اما در سال ۲۰۱۱ موسسه تحقیقاتی گائو، مستقر در واشنگتن، پژوهشی را منتشر کرد که نشان می داد تاثیرات برنامه های بازپروری پرتغال، بیش از حد انتظار بوده است. برهمین اساس، مصرف مخدرهای غیرقانونی از سوی نوجوانان بسیار کاهش یافت و نرخ شیوع هپاتیت وایدز، براثر استفاده نکردن از سرنگ های مشترک به مقادیر ناچیزی سقوط و تعداد افرادی که دنبال درمانی برای اعتیاد بودند، دو برابر شد.

اما پس از انتشار نتایج موفقیت پرتغال، انگلیس نیز در دیگر نقطه اروپا سیاست های مبارزه با مواد مخدر را مجددا فعال کرد. براساس برنامه های جدید که از سال ۲۰۱۰ کلید خورد، معتادان به هروئین می توانستند با مراجعه به کلینیک ها، تزریق روزانه هروئین را انجام دهند. هدف از این تزریق های قانونی، درمان تدریجی معتادانی بود که نسبت به مواد مخدر دچار اعتیاد مزمن شده بودند. نتایج اولیه بلافاصله اثرات خودش را نشان داد. این برنامه علاوه بر تاثیر در کاهش استفاده از مواد مخدر، در کاهش جرائم مرتبط با آن نیز در میان مصرف کنندگان موثر بوده است. حالا انگلیس عضوی از باشگاه کشورهایی با کلینیک های مصرف هروئین همچون سوئیس، هلند، دانمارک و آلمان بود. این امکانات دائمی که دولت موظف به تهیه آن در تمامی شرایط بود، تنها راه نجات معتادان از چنگال اعتیاد بود. این برنامه تا مدت ها موضوع بحث های جنجالی در رسانه های انگلیس بود.

نحوه مواجهه کشورهای آسیایی با مصرف کنندگان مواد مخدر

آنطور که در مجله اعتیاد مطرح شده، کشورهای آسیایی به طور خاص در این زمینه بدترین کشورها برای درمان یا مقابله با اعتیاد و مواد مخدر هستند. به عنوان مثال، در مالزی، حمل مقدار کوچکی از هروئین یا ماری جوانا مجازات مرگ را در پی دارد. از سوی دیگر، داشتن مقادیر مشخصی از مواد (مثل ۲ گرم هروئین، ۱۵ گرم گل)، به طور خودکار شخص را وارد پروسه رسیدگی به جرائم مربوط به قاچاق که مجازات های سنگینی دارد، می کند. افرادی هم که با مقادیر بیشتری از مواد (مثل ۱۵ گرم یا بیشتر هروئین، ۵۰۰ گرم یا بیشتر گل) دستگیر شوند، گرفتار اعدام های غیرقابل عفو خواهند شد. در ویتنام، مصرف کنندگان مواد مورد لطف «اداره پیشگیری و مبارزه با آلودگی های اجتماعی» قرار می گیرند. این اداره تحت نظارت وزارت کار، امور معلولان و فعالیت های اجتماعی است. یک شخص معتاد می تواند از برنامه های توان بخشی این اداره که بیشتر شبیه زندگی در اردوگاه های کار اجباری و گرسنگی کشیدن تا سرحد مرگ است، استفاده کند.

برخلاف مالزی و سنگاپور، ویتنام شرایط متفاوتی دارد و معتادان می توانند امیدوار باشند که در جریان دستگیری، کشته نشوند؛ اما نظم شدید و بیمارگونه مراکز بازپروری که برای مصرف کننده ها اعمال می شود، بسیاری از آنها را به فکر خودکشی می اندازد. در صورتی هم که فرد با مقادیری از مواد دستگیر شود، باید منتظر مجازات مرگ به روش های مختلف باشد.

عربستان سعودی نیز مجازات های مرگ باری را برای قاچاق هر نوع مواد (اعم از مواد مخدر یا مسکن های دارویی) در نظر گرفته است. درصورتی که جرم مصرف کنندگان یا قاچاقچیان از سوی پلیس این کشور تایید شود، فرد دستگیر شده حداکثر و درخوش بینانه ترین حالت، تنها ۷۲ ساعت اجازه زندگی دارد و پس از آن، طناب دار در انتظارش خواهد بود. راهکارهایی که از نظر معماران سیاست نوین مواد مخدر در پرتغال مردود است.

ایسلندی ها به جای درمان بر پیشگیری متمرکز شدند

امانه فقط کشور پرتغال که در ایسلند هم نگرانی ها از مصرف مواد مخدر منجر به یافتن راه هایی برای پیشگیری از گرایش به مصرف مواد شد. در واقع، ایسلندی ها به جای درمان بر پیشگیری متمرکز شدند.

پژوهش ها نشان می دهد که در سال های پایانی دهه‌ی ۱۹۹۰، جوانان ایسلندی در مصرف مواد مخدر و الکل و سیگار، از تمام کشورهای اروپایی بیشتی گرفته بودند. این موضوع توجه مسئولان را جلب کرد و به دنبال راهی برای رفع معضلات ناشی از مصرف مواد مخدر و الکل برآمدند. درمان گران ایسلندی گفتند وقتی افراد به هروئین معتاد می شوند، چرا به ورزش و هنر معتاد نشوند؟ این جمله سرآغاز تحولی بنیادین در ایسلند شد. تا جایی که بعد از گذشت چند سال ایسلند در قعر جدول مصرف مواد مخدر و الکل در اروپا قرار گرفت، تغییر و تحولی که به نظر بسیاری از کشورها عجیب بود.

طبق آمار رسمی ایسلند، تعداد جوانان ۱۵ و ۱۶ ساله‌ای که در بازه‌ای یک ماهه حداقل یک بار مست کرده‌اند، از ۴۲ درصد در سال ۱۹۹۸ به پنج درصد در سال ۲۰۱۶ رسیده است. مصرف حداقل یک بار ماری جوانا، از ۱۷ درصد به ۷ درصد رسیده و کسانی که هرروز سیگار می کشند، به ۱۶ درصد کاهش از ۲۳ درصد به سه درصد رسیده‌اند.

آنچه در کشور ایسلند اجرا شد، پشتوانه مطالعات میدانی جدی و چند ساله داشت. در سال ۱۹۹۱، هاروی میلکمن، روان شناس آمریکایی، را به ایسلند دعوت کردند تا کار با نوجوانان ایسلندی را براساس تجربیات و یافته های خود در آمریکا آغاز کند. او به این نتیجه رسیده بود که گروهی از کودکان به دنبال یک لحظه اوج هیجان هستند که به شکل های مختلف به آن دست می یابند. گاهی با دزدی و شرارت و گاهی با مصرف مواد محرک. به نظر او می توان یک جنبش اجتماعی با محور نشئه کننده های طبیعی راه انداخت تا افراد نشئگی را بدون آسیب ها و اثرات مخرب آن تجربه کنند. آدم ها ممکن است به چیزهای مختلفی مانند غذا، پول یا هرچیز دیگری اعتیاد پیدا کنند. میلکمن ایده «اعتیاد رفتاری» را مطرح کرد و در ایسلند با همکاری گودبرگ یانسون، که در آن زمان دانشجوی روان شناسی بود، کار خود را به عنوان مشاور اولین مرکز اقامتی درمان اعتیاد نوجوانان، در شهر تیندر آغاز کرد. روند پروژه کم کم از تمرکز بر درمان به تلاش برای پیشگیری تغییر کرد.

در سال ۱۹۹۲ همه دانش آموزان ایسلندی ۱۴ تا ۱۶ ساله به پرسش نامه‌ای پاسخ دادند که درباره‌ی تجربه هایی از قبیل سیگار کشیدن، مصرف ماری جوانا و همچنین تفریحات و روابط آنها با پدر و مادرشان سؤالاتی را مطرح می کرد. این پیمایش در سال های ۱۹۹۵ و ۱۹۹۷ نیز تکرار شد.

یافته هانگران کننده بود و نشان می داد که بسیاری از نوجوانان ایسلندی تجربه مکرر مستی و مصرف مواد مخدر دارند. بررسی ها حاکی از آن بود که چند عامل در دوری کودکان و نوجوانان از سیگار و الکل و مواد مخدر نقش مهمی دارند: شرکت در برنامه های گروهی به ویژه ورزش، وقت گذرانی با پدر و مادر، احساس مراقبت و توجه در مدرسه، و بیرون نرفتن از خانه در آخر شب.

میلکمن و همکارانش به این نتیجه رسیده بودند که رویکرد آموزشی و هشداردادن در مورد تأثیرات مخرب مصرف مخدر و نوشیدن الکل کارسازنیست و تأثیری بر نوجوانان ندارد. بنابراین، آنها شیوه متفاوتی را دنبال کردند. مطالعات و تحقیقات و بررسی داده‌های پیمایش و استفاده از تجربه مشاورانی نظیر میلکمن به ارائه طرحی ملی به نام «جوانان در ایسلند» انجامید.

طرح ملی «جوانان در ایسلند» تلفیقی از عوامل تشویقی و ممنوعیت ها بود. ممنوعیت ها مواردی مثل فروش دخانیات به افراد زیر ۱۸ سال، فروش الکل به افراد زیر ۲۰ سال، تبلیغ دخانیات و الکل یا بیرون رفتن نوجوانان ۱۳ تا ۱۶ ساله بعد از ساعت ۱۰ شب در زمستان و بعد از ساعت ۱۲ شب در تابستان را دربرمی گرفت. تقویت تعامل والدین با مدرسه و تعهداتی که پدر و مادرها برای حفاظت از فرزندان شان به مسئولان مدرسه دادند، نقش مهمی در پیشبرد کار داشت. این توافق نامه ها بسته به سن و شرایط کودکان و نیازهایشان متفاوت بود. برای مثال، پدر و مادرها متعهد شدند که مانع از حضور کودکان در مهمانی هایی شوند که نظارتی بر آنها نیست. تغییر الگوی وقت گذرانی والدین و فرزندان هم به پدر و مادرها یاد آوری می کرد که تعداد روزها و ساعت هایی که با فرزندان شان می گذرانند بسیار مهم است و نباید تنها به ساعت های معدود اما با کیفیت اکتفا کرد.

اما کل ماجرای «جوانان در ایسلند» به این محدودیت ها و ممنوعیت ها خلاصه نمی شود. بخش مهم و اثرگذار این پروژه فراهم کردن شرایط تفریحی برای کودکان و نوجوانان بود تا هر خانواده‌ای با هرتوان مالی‌ای بتواند در طول هفته به دفعات از امکانات ورزشی و هنری و سرگرمی استفاده کند. بودجه دولت برای برنامه های گروهی مانند ورزش و موسیقی و کارهایی از این دست افزایش یافت. به خانواده های تنگدست کمک هزینه‌ای برای تفریح فرزندان شان داده شد. در بعضی شهرهای پرجمعیت کارت تفریح برای دانش آموزان صادر شد تا بتوانند مبلغ مشخصی را صرف ورزش و کارهای تفریحی کنند.

اطمینان از حمایت پدر و مادر و وجود شرایطی که در آن کودکان زندگی مفرحی را تجربه کنند، زندگی سالمی برای آنها ایجاد می کند و در زندگی سالم، گرایش به مصرف مواد مخدر کمتر است.

دیگر نکته مهم عبارت بود از اجرای این طرح به صورت بلندمدت. دانش آموزان پیوسته زیر نظر بودند و هر سال به پرسش نامه مشابهی پاسخ می دادند. نتیجه این تلاش ها آن قدر امیدوارکننده بود که جای هیچ تردیدی در موفقیت آن باقی نگذاشت.

پاسخ های دانش آموزان نشان می داد که مواردی مثل شرکت در بازی های گروهی یا وقت گذرانی با والدین در بازه زمانی ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۲ تقریباً دو برابر شده و به همین اندازه هم میزان گرایش نوجوانان به مصرف الکل یا ماری جوانا کاهش یافته است.

طرح «جوانان در ایسلند» از مرزهای این کشور فراتر رفت و در سال ۲۰۱۶ طرح بزرگ‌تر «جوانان در اروپا» شکل گرفت. در این طرح، به جای دولت، شهرداری ها مشارکت کرده‌اند. روش کار یکی است: گروه ایسلندی با مسئولان محلی صحبت می کنند و پرسش نامه‌ای تدوین می شود که ترکیبی است از پرسش های مورد استفاده در مدل ایسلند، و سؤالاتی که بر اساس نیازهای محلی تدوین شده‌اند. تجزیه و تحلیل و مقایسه پاسخ ها همچنان بر عهده گروه ایسلندی است.

موفقیت ایسلند به حدی بود که برخی کشورهای دیگر نیز از نتایج این طرح استقبال کردند و با اجرای بخشی از برنامه های طرح «جوانان در ایسلند» توانستند تا حدی مصرف مواد مخدر و الکل را کاهش دهند. با این حال در بعضی از کشورها، شرایط فرهنگی یا ایدئولوژی حاکم از مواجهه‌ی صادقانه با مشکلات جلوگیری می کند. برای مثال، هرچند پاسخ های دانش آموزان در برخی کشورها نشان می دهد که میزان مصرف الکل بین نوجوانان بالاست اما این واقعیت پذیرفتنی نبوده و همین مسئله سبب شده است که این طرح ادامه پیدا نکند.

تا کنون هیچ کشوری به اندازه ایسلند در زمینه‌ی کاهش مصرف مواد مخدر موفق نبوده است. مجریان ایسلندی دلیل اصلی موفقیت این طرح را تلفیق عوامل تشویقی و بازدارنده می دانند. آنها معتقدند که الگوی ایسلندی در فرهنگ های بسیار متفاوت نیز می تواند تأثیرگذار باشد.

پذیرش، نخستین گام تغییر فرد معتاد

بدون تردید انکار سوء مصرف مواد و برخورد های خشن با این موارد، نه تنها راه حل نیست؛ بلکه می تواند آن را برای پیدا کردن راه حلی مناسب، کاملا خارج از دسترس کند. تا کنون هیچ نشانه‌ای وجود نداشته که ثابت کند مجازات های سنگین برای مصرف و قاچاق مواد مخدر، از گسترش آن جلوگیری کرده است؛ بلکه کاملا بالعکس، هرقدر حلقه قانونی برای این فعالیت ها تنگ تر شود، ابتکارها و نوآوری های بیشتری سر بر می آورد که جبران خسارت هایش ممکن است سال ها زمان ببرد.

نگاه به تجربه موفق دیگر کشورها، نشان می دهد تقاضا زمین حاصلخیز رشد اعتیاد و مصرف است. شاید در حال حاضر تنها راه حل موثر، پذیرش مصرف مواد و پیدا کردن راهی برای قانونی کردن میزان تقاضاست. در صورتی که بازار تقاضا افول کند یا کنترل شود، می توان به تغییر مسیر اعتیاد در روندی که بتوان آن را کاهش داد، امیدوار بود؛ اما در صورت نفی و سرکوب، نمی توان امید چندانی به تغییر در این روند داشت و این چرخه باطل می تواند تا ابد ادامه داشته باشد.

پس از ۱۳ سال انتظار، بهره برداری از خیابان امیرالمومنین (ع) در شهرضا

شهرضا: خبرنگار رسالت

برای آزادسازی و تملک خیابان امیرالمومنین شهرضا ۲۸۰ میلیارد تومان هزینه شده است. این مطلب را مهندس امین اله تاکی شهردار شهرضا در جمع خبرنگاران بیان داشت و افزود: این خیابان با حجم ۱۱ هزار مترمربع زیرسازی به‌عنوان یکی از محورهای اصلی شهر به طول ۶۵۰ متر و عرض ۲۴ متر با هدف نوسازی بافت فرسوده، ساماندهی و کاهش بار ترافیک شهر در یکی از محورهای اصلی شهرضا عملیاتی شد. وی در ادامه افزود: این خیابان میدان شهید باهنر را به بلوار شهید مطهری وصل کرده و بخش زیادی از ترافیک هسته مرکزی شهر را کاهش می دهد.

مهندس تاکی از برنامه های آینده برای تبدیل این خیابان به گذر فرهنگی تجاری اشاره نمود و گفت: باتوجه به وجود موزه شهرضا در این مسیر و طراحی فضاهای سبز، این محور به محل برگزاری رویدادهای فرهنگی تبدیل خواهد شد.

درمراسم افتتاحیه این خیابان دکتر قاسمی نماینده مردم شهرضا و دهاقان اظهار داشت: شهرداری شهرضا با تلاش شبانه‌روزی و مدیریت جهادی، نشان داد که می‌توان بدون اتکای صرف به منابع ملی، طرح‌های کلان را به پیش برد. وی در ادامه افزود: بسیاری از پروژه‌های پیچیده در بافت‌های قدیمی تنها با همراهی مردم و شوراهای اسلامی ممکن گردید.

درمراسم افتتاحیه این پروژه دکتر گلپایگانی معاون وزیر راه و شهرسازی، دکتر قاری قرآن معاون هماهنگی امور عمرانی استانداری اصفهان، دکتر منتظری مدیرکل دفتر امور شهری استانداری، مهندس لقمانی رئیس اداره بازآفرینی اداره کل راه و شهرسازی استان، دکتر قاسمی نماینده مردم شهرضا و دهاقان در مجلس شورای اسلامی و جمعی از مسئولان شهرستانی و اقشار مختلف مردم حضور داشتند.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۶۶۰۳۲۲۰۰۴۰۰۳۲۰۳ مورخ ۱۴۰۴/۹/۳ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بندرگز تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم طاهره ریگی نانوزهی فرزند عبدالعزیز به ش. ش ۶۸۴ صادره از در یکباب خانه به مساحت ۸۰۸/۹۴ مترمربع کل پلاک ۳ فرعی از ۹۰۱- اصلی قطعه یک واقع در شهر ایرانشهر بخش ۵ بلوچستان خریداری از مالک رسمی آقای/خانم علی اعتصام محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۹/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۹/۲۶

م الف ۴۶۱/۱۴۰۴

اردشیر محمودی- رئیس ثبت اسناد و املاک ایرانشهر

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۶۶۰۳۲۲۰۰۴۰۰۳۲۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۹/۹ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ایرانشهر تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم کبرا نارونی شکوه فرزند سلیمان به ش. ش ۳۵۸۰۰۹۲۸۰۵ در یکباب خانه به مساحت ۴۰۳/۳۵ مترمربع قسمتی از پلاک ۰ فرعی از ۵۸۴- اصلی قطعه یک واقع در شهر ایرانشهر بخش ۵ بلوچستان خریداری از مالک رسمی آقای رمضان داودی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۹/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۹/۲۶

م الف ۴۶۰/۱۴۰۴

اردشیر محمودی- رئیس ثبت اسناد و املاک ایرانشهر

آگهی موضوع ماده ۱۴۷ و ۱۴۸ قانون ثبت

برابر آراء صادره هیات/هیاتهای حل اختلاف مستقر در واحد ثبتی شهرستان ایرانشهر تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است. لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۱- خانم فاطمه قرنجیکی فرزند تقاندردی به شماره شناسنامه ۵۸ و به شماره ملی ۶۲۸۹۷۰۵۷۰۹ صادره گمیشان مبنی بر صدور سند مالکیت شدنداگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۷۸۴۶،۷۱ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۳۱ فرعی از ۴- اصلی واقع در اراضی قلعه جیق بخش ۵ حوزه ثبتی شهرستان گمیشان از سهمی آقای تقاندردی قرنجیکی برابر رای شماره ۱۴۰۶۳۱۲۴۴۷۰۰۱۹۷۰ مورخه ۱۴۰۴/۸/۱۵ و کلاسه پرونده ۲۳۳-۱۴۰۳. توضیح اینکه شدانگ ملک مورد تقاضا برابر سند رسمی شماره ۴۹۷۳ مورخه ۱۳۵۳/۳/۲۹ دفتر اسناد رسمی شماره ۱۹ آق قلا در رهن فروشنده بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی قرار دارد.

تاریخ انتشار نوبت اول: روز دوشنبه ۱۴۰۴/۹/۱۰

تاریخ انتشار نوبت دوم: روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۹/۲۶ م.الف: ۳۱۱

مولام بنگلی- سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک گمیشان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۶۶۰۳۰۲۰۲۶۰۰۷۸۸۶ مورخ ۱۴۰۴/۴/۱۷ هیات اول متقاضی عماد اسدی به ش. ش ۵۵۷۲۸ کد ملی ۴۷۲۰۷۰۸۴۹۸ صادره فرزند کاظم نسبت به شدانگ یکباب خانه به استثناء بها ثمنیه اعیانی به مساحت ۱۱۲ مترمربع از پلاک شماره ۱۵۱۷۹/۲۹ واقع در بخش ۵ ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان مورد درخواست به موجب سند شماره ۷۹۹۱۵ مورخ ۸۷/۴/۶ دفتر ۹۴ اصفهان به متقاضی انتقال قطعی گردیده و به نامش جریان ثبت می باشد. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۹/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۹/۲۶

حسین زمانی علویجه

رئیس ثبت اسناد و املاک

آگهی قانونی تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف

برابر رای شماره ۱۴۰۶۰۳۱۲۰۰۹۰۰۴۳۴۴ هیئت اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بندرگز تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی عبدالرضا شریتی فرزند عبدالرزاق به شماره ملی ۲۲۴۹۸۱۰۳۲۱ و شماره شناسنامه ۱۶۰ صادره کردکوی در شدانگ یک قطعه زمین باغی به مساحت ۳۲۱۱ مترمربع قسمتی از پلاک ۳۷۵۹ فرعی از ۴ اصلی واقع در بخش ۲ حوزه ثبت ملک بندرگز اراضی نوکنده، خریداری از مالک رسمی علیرضا جهانشاهی محرز گردیده است.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۹/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۹/۲۶ م.الف: ۴۸۲

مهدی شاه مهری- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک بندرگز

آگهی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر آراء هیات قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی درواحد ثبتی گمیشان تصرفات مالکانه وبلامعارض متقاضی محرز گردیده لذا مشخصات متقاضی و املاک مورد تقاضا به شرح ذیل به منظور اطلاع عموم درد و نوبت به فاصله ۱۵ روز از تاریخ اولین آگهی به مدت دو ماه به اداره ثبت محل تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۱- خانم فاطمه قرنجیکی فرزند تقاندردی به شماره شناسنامه ۵۸ و به شماره ملی ۶۲۸۹۷۰۵۷۰۹ صادره گمیشان مبنی بر صدور سند مالکیت شدنداگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۷۸۴۶،۷۱ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۳۱ فرعی از ۴- اصلی واقع در اراضی قلعه جیق بخش ۵ حوزه ثبتی شهرستان گمیشان از سهمی آقای تقاندردی قرنجیکی برابر رای شماره ۱۴۰۶۳۱۲۴۴۷۰۰۱۹۷۰ مورخه ۱۴۰۴/۸/۱۵ و کلاسه پرونده ۲۳۳-۱۴۰۳. توضیح اینکه شدانگ ملک مورد تقاضا برابر سند رسمی شماره ۴۹۷۳ مورخه ۱۳۵۳/۳/۲۹ دفتر اسناد رسمی شماره ۱۹ آق قلا در رهن فروشنده بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی قرار دارد.

تاریخ انتشار نوبت اول: روز دوشنبه ۱۴۰۴/۹/۱۰

تاریخ انتشار نوبت دوم: روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۹/۲۶ م.الف: ۳۱۱

مولام بنگلی- سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک گمیشان

**آگهی قان